Libanonoorlog 2006 tussen Israël en Hezbollah

Door:Franklin ter Horst (Aaangemaakt: 21 november 2006) (Laatste bewerking: 21 juli 2019)

Op 12 juli 2006 kwam het tot een gewelddadig treffen tussen <u>Israël en de Libanese terreurbeweging Hezbollah</u>. De oorlog duurde tot 14 augustus 2006. De al jaren gespannen situatie aan Israëls noordgrens vanwege herhaalde provocaties door Hezbollah escaleerde toen de terreurbeweging op 12 juli, acht Israëlische militairen vermoorde en Eldad Regev en Ehud Goldwasser ontvoerde. Op 16 juli 2008 werden de stoffelijke overschotten van de beide militairen door Hezbollah aan Israël overgedragen in ruil voor onder meer het lichaam van kindermoordenaar <u>Samir Kuntar</u>. De familie dacht de beide militairen in levende lijve terug te zien maar hoewel ze levend gevangen werden genomen, werden ze in lijkkisten teruggestuurd.

Afbeelding van de vermoorde Ehud Goldwasser

De Israëlische regering besloot daarop keihard te reageren met aanvallen op Hezbollah stellingen in het zuiden van Libanon. De reactie van de terreurbeweging was een regen van 4000 raketten op bevolkingscentra in Israël, waaronder de havenstad Haifa, een stad met 240.000 Joodse en 26.000 Arabische inwoners. De raketten troffen ook een 20 –tal Israëlisch –Arabische dorpen waarvan de bewoners bestaan uit soennieten en Druzen.Ook de Israëlisch-Arabische plaats Nazareth -de plaats van aankondiging van Jezus geboorte- werd door een raket getroffen waarbij drie doden vielen waaronder twee Arabische jongens van drie en

zeven jaar die buiten aan het spelen waren. De ellende die deze beschietingen in Israël hebben aangericht kreeg nauwelijks enige aandacht. Niet van de Verenigde Staten, niet van de Verenigde Naties en niet van de internationale media. Geen enkel land in de wereld zal tolereren dat het bestookt wordt met raketten. Ieder land zal z'n leger inzetten om deze terreur met militaire middelen te bestrijden.

Israël werd gedwongen tot een defensieve oorlog om zichzelf te verdedigen. Als antwoord op de raketbeschietingen bombardeerde Israël posities van Hezbollah in onder meer de Libanese hoofdstad Beiroet. Israël werd, zoals in alle voorgaande oorlogen en gevechten met de islamitische terreurbewegingen, ogenblikkelijk door de Wereldleiders, de Verenigde Naties en de internationale media, aan de schandpaal genageld. Terwijl Israël, net als ieder ander land het volste recht heeft op zelfverdediging, spraken de wereldleiders, de door de islamitische wereld gegijzelde Verenigde Naties en kerkelijke machthebbers van 'onevenredige Israëlische reacties'. De voormalige Franse president Jacques Chirac, jarenlang bevriend met Hezbollah, de schurk Saddam Hoessein en de Palestijnse terreurleider Mahmoud Abbas spraken ogenblikkelijk hun veroordeling uit. Chirac noemde Israëls tegenreactie "buitenproportioneel". De Franse minister van BZ Philippe Douste –Blazy, noemde Israëls bombardement op de luchthaven van Beiroet een "buitensporige daad van oorlog."

De toenmalige Amerikaanse president George W.Bush noemde Hezbollah weliswaar 'een groep terroristen' en zei dat Israël het recht had zich te verdedigen, maar vond tevens dat Israël terughoudend diende te reageren. Dat kwam uit de mond van de man die juist enkele jaren daarvoor mede verantwoordelijk was voor honderdeuizenden doden in Irak. Tijdens de afsluitingslunch van de G8 – top in het Russische Sint Petersburg, zei hij 'een eind aan de 'shit' te willen' terwijl hij hoorbaar voor iedereen, op een broodje kauwde. Ook de voormalige baas van de VN Kofi Annan, kon het niet laten Israëls militaire acties te veroordelen. Hij insinueerde dat de gedode en ontvoerde Israëlische militairen zich aan de Libanese kant van de grens bevonden, een pertinente leugen. De voormalige politieke tsaar van de Europese Unie Javier Solana zei zich grote zorgen te maken over het wat hij noemde het 'buitenproportionele gebruik van geweld' door Israël. Solana had niets te zeggen over de uiterst criminele agressie van Hezbollah en ook niet over het verlies van levens onder de Israëlische burgers, maar wel over het lot van de Libanezen.

De Israël hatende Kofi Annan

De wereld ontbrandde pas echt in grote verontwaardiging toen door een vermeend 'Israëlisch' bombardement op een appartementencomplex in het plaatsje Kana (*) in Zuid Libanon, doden vielen. De anti-Israëlische

propagandamachine- sprak van 57 doden waaronder een groot aantal kinderen, maar al snel werd duidelijk dat deze aantallen om propagandistische reden waren opgevoerd.

Het Libanese Rode Kruis meldde dat er 29 doden waren geborgen waaronder 19 kinderen. De mogelijke betrokkenheid van Hezbollah bij dit drama, werd met hoongelach van de hand gewezen, ondanks diverse aanwijzingen dat dit wel degelijk het geval was. Het Israëlische leger bevestigde dat het een bombardement had uitgevoerd in Kana, en dat het gebouw in kwestie om 00.25 uur met twee bommen onder

vuur was genomen waarvan er een was geëxplodeerd. Het merkwaardige feit deed zich echter voor dat het gebouw pas om 08.00 uur in de ochtend instortte. Het gebouw bleek door Hezbollah met explosieven te zijn ondermijnd en opgeblazen.

De Franstalige Libanese website Libanoscope citeerde een niet met naam genoemde Hezbollah afgevaardigde die vertelde dat de terreurgroep een raketlanceerinstallatie op het dak van het appartementsgebouw in Kana, had geplaatst om daarmee Israël te provoceren tot een aanval. Volgens deze site had Hezbollah tevens met opzet zieke en invalide kinderen in het pand ondergebracht. Ook deden verhalen de ronde dat ze lichamen van reeds eerder gedode kinderen die elders waren opgegraven, in het gebouw hadden neergelegd om zodoende het aantal slachtoffers op te voeren ,een methode die ook door het terreurbewind van <u>Jasser Arafat in Jenin werd toegepast</u>.

De Australische krant de Sunday Herald Sun, publiceerde op 30 juli een drietal foto's waarop met automatische wapens uitgeruste Hezbollahterroristen in burger te zien zijn die raketten lanceren vanuit een dichtbevolkt gebied. Een van de terroristen lanceert zelfs een raket vanaf een balkon van een appartementencomplex. Ook bestaan er talloze bewijzen dat Hezbollah vrouwen, kinderen en zelfs baby's als menselijk schild zijn gebruikt. Ze hebben de dood van deze mensen zeer succesvol gebruikt om de wereldopinie tegen Israël op te hitsen. Net zoals Arafats moordmachines zich tijdens de <u>Libanese burgeroorlog</u> in woonwijken, op daken van huizen en op schoolpleinen verschuilden, verborgen ook de lafaards van Hezbollah zich in woonwijken en schoten ze van daaruit hun raketten af op Israël. Dat helpt bij het beïnvloeden van de publieke opinie tegen Israël wanneer door een tegenreactie van Israël, daar burgers bij worden gedood. Net als onder Arafat, werden ook tijdens de gevechtshandelingen tussen Hezbollah en Israël, Libanese burgers gebruikt als menselijk schild en verscholen de bendeleiders van Hezbollah zelf in hun holen.

Vluchtelingen die het oorlogsgebied wilden verlaten, werden bij wegversperringen tegengehouden en teruggestuurd om zo als menselijk schild te dienen bij de gevechten met het IDF. Hezbollah gebruikte dorpen, moskeeën, en burgerwoningen voor het lanceren van raketten. Ze blokkeerden het transport van voedsel en medicijnen maar de internationale gemeenschap gaf Israël de schuld van de crisis die daar het gevolg van was. Ook werd Israël ervan beschuldigd vluchtende Libanese burgers onder vuur te hebben genomen, maar daarvoor ontbrak ieder bewijsmateriaal. Hezbollah heeft geprobeerd het aantal Libanese slachtoffers zo hoog mogelijk op te voeren voor hun eigen nazi-propagandadoeleinden. De Libanese regering heeft Hezbollah nooit een strobreed in de weg gelegd en dat geld hetzelfde voor de Verenigde Naties.

Israël kwam internationaal ook onder zware kritiek te staan vanwege de tragische dood van vier VN-waarnemers in Zuid Libanon als resultaat van een beschieting van het IDF op hun compound. Israël heeft zich hiervoor verontschuldigd en gezegd de aanval zeker niet opzettelijk te hebben uitgevoerd. Het zou een afzwaaier zijn geweest. Maar Kofi Annan beschuldigde Israël onmiddellijk ervan de observatiepost opzettelijk onder vuur te hebben genomen, zonder daarvoor enig bewijsmateriaal aan te voeren. Bijkans de hele internationale gemeenschap echode Annan's beschuldiging na. Annan was echter mede schuldig aan dit debakel door zijn militairen willens en wetens bloot te stellen aan oorlogshandelingen. Het was al van meet af aan duidelijk dat de compound gevaar zou lopen, mede vanwege het feit dat de post door Hezbollah als schild werd gebruikt. De <u>Canadese Maj Gen. Lewis MacKenzie</u>, vertelde op 26 juli op de Canadese radiozender (CBC) dat de Canadese militair, Maj Paeta Hess- von Kruedener die op de bewuste VN-post is gedood, een aantal dagen voor zijn dood in een e-mail aan hem had gemeld dat Hezbollah de compound als schild gebruikten.

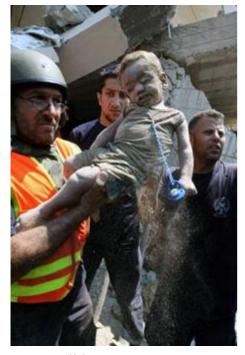

Zie hoe de vlag van de terreurgroep Hezbollah gebroederlijk wappert naast die van de Verenigde Naties.

De VN voert al sinds haar aanwezigheid in Libanon een falend beleid. In 1982 liet het Israël geen andere keus dan Zuid Libanon binnen te vallen om Arafat en zijn moordende volgelingen te verdrijven en na Israëls vertrek uit Libanon in 2000 faalde de VN opnieuw door toe te staan dat Hezbollah de controle in het gebied over nam. De VN heeft onder leiding van Kofi Annan niets bijgedragen aan het bevorderen van vrede in het Midden -Oosten. Annans vriendschapsbanden met Hassan Nasrallah de terreurleider van Hezbollah, getuigen van een pro-terreur beleid en minachtig jegens de staat Israël. Annan ging herhaaldelijk in de fout door Israël keer op keer ten onrechte te bekritiseren en te veroordelen. De lijst van zijn schandelijke anti-Israël acties en uitspraken is schier oneindig en zijn haat jegens de staat Israël had bijkans ziekelijke vormen

aangenomen.

CNN, BBC, Sky News. Al-Jazeera en andere 'nieuwsbrengers' stonden zichzelf toe een propaganda-arm te zijn van Hezbollah, zoals ze dat ook al jaren zijn van de "Bende van Ramallah" en de Palestijnse terreurbeweging Hamas in Gaza. De berichtgeving over de gebeurtenissen in Libanon was tendentieus en bewust gericht het imago van de staat Israël en het Joodse volk te beschadigen. De informatie kenmerkte zich door misleidende definities, als nieuws vermomde persoonlijke meningen, selectieve nieuwsgaring en verkeerde gevolgtrekkingen. Alles was er op gericht Israëls imago in de wereld verder te bezoedelen en de internationale opinie tegen Israël op te zetten. De door Hezbollah georkestreerde reportages over burgerslachtoffers en verwoestingen in Libanon, werden eindeloos herhaald. Verschillende nieuwszenders lieten na het drama in Kana, met regelmaat een gehelmde Libanees zien die de hele dag, op verschillende lokaties, met een kinderlijkje liep te zeulen om het aan zoveel mogelijk fotograven en journalisten te laten zien.

De man met het kinderlijkje was op verschillende plaatsen te zien met steeds hetzelfde lijkje.

Verschillende sites op internet spraken na afloop van de strijd van "Hisbollywood" vanwege de invloed van de terreurbeweging op de nieuwsgaring. Ook wat betreft het aantal slachtoffers in Libanon en het aantal doden onder de Hezbollah was geen sprake van eensluidende of objectieve berichtgeving.

De Wall Street Journal schreef op 3 okt 2006 dat Israël meer dan 1000 Libanezen had gedood, voor het merendeel burgers. Doden onder Hezbollah werden niet gemeldt.

De New York Times sprak op 12 september van 1200 doden waarvan het merendeel burgers. Ook hier geen melding van doden onder Hezbollah. De Agence France Presse (AFP) sprak op 19 augustus van tenminste 1287 doden, voornamelijk burgers, waarvan 30% kinderen onder de 12 jaar. Hezbollah zou 74 'strijders'hebben verloren.

Associated Press schreef op 18 augustus dat er tenminste 845 Libanezen waren gedood waaronder 743 burgers, 34 soldaten en 68 Hezbollah

'strijders'.

- · De BBC rapporteerde dat meer dan 900 Libanezen waren gedood, waarvan het merendeel burgers.
- · De journalist van The Independent schreef op 18 augustus dat Israël een slachting had aangericht en meer dan 1000 Libanezen had gedood.
- · De Libanese regering maakte op 25 augustus bekend dat er in totaal 1187 Libanezen zijn gedood.

De genoemde persberichten suggereerden dat het bij het merendeel van de slachtoffers om burgers zou gaan. Er zou sprake zijn van slechts enkele tientallen slachtoffers onder Hezbollah.Israël publiceerde echter een lijst met daarop in totaal 732 Hezbollah doden waarvan er 532 met naam en toenaam genoemd.Ook Libanese bronnen bevestigden later dat er tenminste 500 leden van Hezbollah waren gedood en 1500 gewond geraakt. Aan de kant van Israël zijn 157 doden gevallen-118 soldaten en 39 burgers.Een commandant van Hezbollah verklaarde op de Israëlische tv zender Channel 10 News, dat wanneer de oorlog nog tien dagen langer geduurd zou hebben,

Hezbollah totaal verslagen zou zijn. Hij vertelde dat een kwart van de manschappen van Hezbollah was gedood en dat Israël praktisch de hele infrastructier van de terreurgroep had vernietigd.

Toen het er naar uitzag dat Hebollah volledig in de pan zou worden gehakt, kwamen de Verenigde Staten en de Verenigde Naties met een voorstel voor een staakt-het-vuren. Dat resulteerde in <u>resolutie 1701</u>. Kofi Annan, presenteerde zich als de grote man achter deze resolutie. Het staakt- het- vuren bleek een enorme frustratie voor de commandanten van het Israëlische leger, omdat het doel –de totale vernietiging van Hezbollah- binnen handbereik lag maar mede ten gevolge van hevige Amerikaanse diplomatieke druk voortijdig door Israël moest worden afgebroken.

Kofi Annan hier bij zijn terreurvriendje Nasrallah.

Volgens resolutie 1701 diende Hezbollah ontwapent te worden, maar wat zei Kofi Annan: 'Het is in ieder geval uitgesloten dat Hezbollah met geweld wordt ontwapend. De VN –troepen gaan er niet naar toe om Hezbollah te ontwapenen, laten we daar duidelijk over zijn'. Inmiddels is Hezbollah met duizenden raketten en allerhande wapentuig weer in het zuiden van Libanon teruggekeerd. Volgens Resolutie 1701 is dit niet toegestaan, toch is er niet ingegrepen, noch door de reeds aanwezige Unifil-militairen, noch door de Libanese regering. Hezbollah heeft onder het toeziend oog van Unifil honderden illegale wapenarsenalen

opgebouwd, verdeeld over ca 160 dorpen en stadjes. De diverse commandanten van het Israëlische leger kregen gelijk toen zij stelden dat Hezbollah zich binnen de kortste keren zou herbewapenen en in het zuiden van Libanon zou terugkeren. De Iraniërs betalen, de Syriërs smokkelen, Hezbollah verstopt en Unifil onderneemt niets. Al deze feiten zijn een schending van VN resolutie 1701. Iran heeft miljoenen dollars in de herbewapening van Hezbollah gestoken sinds de oorlog van 2006.

Een woordvoerder van Kofi Annan bevestigde op vragen over het mandaat van Unifil dat de resolutie wel degelijk de aanwezigheid van gewapende Hezbollah uitsluit, en Unifil dus het mandaat heeft daartegen op te treden. Maar Unifil stond erbij en keek ernaar zonder in te grijpen. Ze ondernamen niets tegen de bewapening van Hezbollah en niets tegen de bouw van tientallen bunkers en de installering van duizenden raketten in het zuiden van Libanon.

Ook de Russen waren tijdens de laatste oorlog in Libanon neergestreken onder het mom van 'mee te helpen aan de wederopbouw'. In werkelijkheid ging het om 150 Tsjetsjeense moslimcommando's. Ze opereerden los van de VN-troepen. Commandanten van Unifil zeiden zeer verrast te zijn Russische troepen in Libanon aan te treffen. De Libanese premier Fouad Siniora vond het niet nodig om Washington, Parijs, Berlijn, Rome, noch de VN-baas Kofi Annan hierover te informeren. De Russische president Poetin demonstreerde hiermee naar de moslimwereld een actieve rol te willen spelen in het Midden Oosten conflict, ten gunste van de Arabische dictaturen en moslimterreurgroepen. Moskou gaf hiermee tevens nog eens een vriendschapssignaal af naar de Ayatollahs in Iran. Het ging om de Vostok en Zapad eenheid, onderdeel van de 42ste gemotoriseerde divisie. De Vostok commandant is de voormalige Tsjetsjeense terrorist Sulim Yamadaev, een eerste klas misdadiger.

Terug naar: Inhoud